

“मीठे बच्चे— अब कलियुगको रात पूरा भइरहेको छ, नव-युग बनाउन बाबा आउनु भएको छ। त्यसैले तिमी उठ, बाबाको यादद्वारा आफ्नो विकर्म विनाश गर।”

प्रश्न:— जुन बच्चाहरूको बुद्धि सतोप्रधान बन्दै जान्छ, त्यसको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:— उनीहरूको मनमा अरूलाई आफू समान बनाउने ख्याल आइरहन्छ। उनीहरूले आफ्नो र अरूको कल्याण गर्ने युक्तिहरू रचिरहन्छन्। दिन-रात सेवामा लागि रहन्छन्।

प्रश्न:— तिमी बच्चाहरूलाई धेरै ठूलो कुन चाहिँ कारोबार मिलेको छ?

उत्तर:— सारा दुनियाँलाई बाबाको परिचय दिने कारोबार धेरै ठूलो छ। कुनै पनि आत्मा बाबाको परिचय बिना नरहोस्। रात-दिन चिन्तन चलिरहोस्— कसरी कसैलाई बुझाउने, शंखध्वनि गर्ने?

गीत:— जाग सजनियाँ जाग.....

ओम् शान्ति। यो कसले जगायो? सजनी भन्ने को हो? बच्चाहरू जसले बुझेका छन्, बेहदका बाबा एकै हुनुहुन्छ, जसको असली नाम शिव हो। बाँकी जो अनेक नाम राखेका छन्, ती सबै हुन् भक्ति मार्गका। राइट नाम एकै शिव हो। जयन्ती पनि मनाउँछन्, त्यो भयो परमात्म जयन्ती। गायन पनि छ निराकार शिव जयन्ती। आत्मालाई जब शरीर मिल्छ अनि त्यस शरीरको नाम राखिन्छ तर शिव त आत्माको नै नाम हो। उहाँलाई भनिन्छ परम आत्मा। त्यस आत्माको नाम के हो? शिव नाम गायन गरिएको छ। गायन पनि गरिन्छ शिव जयन्ती। आत्माको जयन्ती भनिँदैन। गीताको भगवान् त शिव निराकार हुनुहुन्छ। श्रीकृष्ण शरीरको नाम हो, देहधारी हुन् नि। यो त शिवबाबा नै आएर सजनीहरूलाई जगाउनु हुन्छ र आफ्नो परिचय पनि दिनुहुन्छ— म आएको हुँ नयाँ दुनियाँ बनाउन। अब म एकलाई याद गर। मायामाथि जित प्राप्त गर्नु छ। बाबालाई भन्दछन् पनि पतित-पावन। देवताहरू जो पावन थिए, अहिले पतित बनेका छन्, त्यसैले सबैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई मुक्त गर्नुहोस्। कसबाट? माया रावणबाट अथवा शैतानबाट। मनुष्यहरूलाई यो बुद्धिमा आउँदैन— अब जानु छ। नव-युग, सत्ययुग अब आउनै लाग्यो। गीतमा पनि भन्छन् नवयुग, त्यो हो पवित्र दुनियाँ। बाबा आउनुहुन्छ नै पतितबाट पावन बनाउनको लागि। नयाँ दुनियाँलाई नयाँ युग अथवा सत्ययुग भनिन्छ। यो हो कलियुग पुरानो दुनियाँ। कुम्भकर्णको निद्रामा सबै सुतेका छन्, उनलाई आएर जगाउनु हुन्छ। मायाले अज्ञान अन्धकारको रातमा सबैलाई सुताइदिएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कुम्भकर्णको निद्राबाट जाग। अब यस पुरानो दुनियाँको अन्त्य छ, मृत्यु सामुन्ने खडा छ। अब रात पूरा हुन्छ, दिन आउँदै छ, त्यसैले तिमी जाग। तिमीले बुझेका छौ— बाबा आउनु भएको छ। हामी पनि घोर अन्धकारमा सुतेका थियौं, अहिले बाबा आउनु भएको छ रातलाई दिन बनाउन। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी लागि दिन अर्थात् नवयुग बनाउन आएको हुँ। अहिले मलाई याद गर्नु भने तिमी विकर्म विनाश हुन्छ किनकि यस समय सबै

पतित छन्। सबैले भन्छन्— हामीलाई यस रावणबाट मुक्त गर्नुहोस्। यो कसैले बुझेका छैनन्— शैतानको राज्य कहिले देखि सुरु हुन्छ। बाबा आएर रावणको पञ्जाबाट छुटाउनु हुन्छ, कसरी? यो त बाबा नै जब आउनु हुन्छ, अनि सुनाउनु हुन्छ, तब फेरि अनुभवद्वारा हामीले कसैलाई सम्झाउन सकौं। सबै तल झर्दै- झर्दै पतित बन्नु नै पर्छ, म पतित-पावनलाई आउने पर्छ संगममा। दुनियाँका मनुष्य त घोर अन्धकारमा छन्। सम्झन्छन्— कलियुगको आयु लाखौं वर्ष बाँकी छ किनकि शास्त्रहरूमा उल्टो लेखिदिएका छन्। अब दैवी युगको स्थापना हुनु छ। दोजकलाई बहिस्त बनाउने बाबा नै हुनुहुन्छ। बाबाले कुनै दोजक कहाँ रचनुहुन्छ र। बच्चाहरूलाई अब यो पक्का निश्चय छ— बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। धेरै समय देखि पढाइरहनु भएको छ।

अब त्रिमूर्ति शिवजयन्ती आउँदै छ। लेख्नु पर्छ— शिवजयन्ती नै गीता जयन्ती हो। श्रीकृष्ण जयन्ती मनाउँछन्, तर गीता जयन्ती मनाउँदैनन्। कृष्ण त सानो बच्चा हुन्, उनी ठूलो भए पो गीता सुनाउँथे। त्रिमूर्ति शिव जयन्तीको मतलब नै हो गीता जयन्ती। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। उनीहरूले गीता जयन्तीलाई अलग गरिदिएका छन् किनकि सम्झन्छन्— कृष्ण त सानो बच्चा हुन्, उनले कसरी गीता सुनाउँछन्! तिमी बच्चाहरूलाई नै बाबा बसेर राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। यो पनि गायन गरिएको छ— सेकेन्डमा जीवनमुक्ति। कानुनको विद्यालयमा बस्नेले कानुन पढ्न थाल्छ, उसमा लक्ष्य-उद्देश्य हुन्छ— म वकिल बन्ने छु। बाँकी त्यसमा उच्च पद पाउनु यो फेरि पढाइमा आधारित छ। कुनै फेरि राम्रो सँग पढे भने उच्च पद पाउँछन्। नत्र पद पनि कम, सारा आधार पढाइमा छ। तिमी यहाँ मनुष्यबाट देवता बन्न आएका हौ। तर देवताहरूमा पनि नम्बरवार पद हुन्छ। कुनै फस्टक्लास, कुनै सेकेन्ड क्लास, कुनै थर्ड क्लास। यी सबै गुप्त कुरा हुन्। कसैको बुद्धिमा आउन सक्दैन। कसरी हामीले आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौं! महाभारत लडाईं पनि हुनेवाला छ। तर पाण्डव सम्प्रदाय त लड्दैनन्। असुर र कौरव सम्प्रदाय आपसमा लगडा झगडा गरेर खतम हुन्छन्। त्यसैले अहिले तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। सम्झाउनु पनि छ— बाबा समय प्रति समय डाइरेक्सन दिइरहनु हुन्छ। निराकार परमपिता परमात्माले राजयोग कसरी सिकाउनु हुन्छ? अवश्य शरीरमा आउनु हुन्छ। बाबाले श्रीमत दिइरहनु भएको छ— प्यारा बच्चाहरू! यादको यात्रामा रहनु छ। मलाई याद गर। यो हो योग अग्नि, जसबाट विकर्म विनाश हुन्छ। दिन-प्रतिदिन तिमीलाई राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू मिलिरहन्छन्। पतित-पावनको प्वाइन्ट पनि राम्रो छ। पतित-पावन बाबालाई बोलाउँछन्, फेरि पनि गंगामा गएर स्नान गर्छन्। तिमीले लेख्न पनि सक्छौ ठूला-ठूला शब्दमा— पतित-पावन त परमपिता परमात्मालाई भनिन्छ। ज्ञानको सागर पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ। सारा दुनियाँलाई पावन बनाउनु हुन्छ। सारा दुनियाँको सवाल हो नि। दुनियाँ पावन कसरी बन्छ? गंगा, जमुना आदि यी नदीहरू त छँदै छन्। अहिले कलियुगको समय हो त्यसैले केही गडबड त हुन्छ। सत्ययुगमा फेरि सबै नदीहरू आफ्नो ठाउँमा आउँछन्। तर यसबाट पावन त कोही बन्दैन। धेरै स्पष्ट गरेर बुझाउनु पर्छ। पर्चा पनि बाँड्नु पर्छ। त्यो पनि व्यक्ति हेरेर दिनु छ। मुख्य २-३ प्वाइन्ट अवश्य सम्झाउनु पर्छ। वास्तवमा यस समय सबै पतित विकारी छन्। सबैको उत्रिने कला छ। गुरुनानकले पनि भनेका

छन्- विकारी पतित कपडा... विश्व श्रेष्ठाचारी त बन्नु नै छ। यसलाई भ्रष्टाचारी भनिन्छ, श्रेष्ठाचारी केवल देवताहरू हुन्छन्। यस समय अरू कोही बन्न सक्दैन किनकि मायाको राज्य हो नि। हो, बाँकी भक्तिको सुख मिल्छ। यहाँ रचना पनि कुनै योगबलद्वारा हुँदैन, विकारद्वारा जन्म हुन्छ। पहिले थोरै हुन्छन् फेरि वृद्धि भएपछि आपसमा लड्छन्। हर एकलाई पहिले सुख फेरि दुःख देख्नु छ। यो मनुष्यहरूको कुरा हो। सत्ययुगमा मनुष्य सुखी हुन्छन् भने जनावर आदि पनि सुखी रहन्छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यस्तो- यस्तो लेख। त्रिमूर्ति शिव जयन्ती नै श्रीमत भगवत गीता जयन्ती हो। फेरि सम्झाउनु पनि पर्छ, जसले बुझ्छन् उनीहरूको दिल हुन्छ- यो कुरा अरूलाई पनि बुझाऊँ। नबुझाएसम्म वृद्धि कसरी हुन्छ? ड्रामा अनुसार जसको जे पार्ट छ बुझ्ने र बुझाउने, त्यो आफ्नो पार्ट खेल्छन्। भक्तिको पार्ट पनि दिन-प्रतिदिन जोड हुँदै जान्छ। गायन पनि गरिएको छ- जब संसारलाई आगो लाग्छ, तब आँखा खुल्छ। तिमी बच्चाहरूले शंखध्वनि गर्नु पर्छ। रात-दिन चिन्तन चल्नुपर्छ- कसरी अरूलाई बुझाऊँ? सारा दुनियाँलाई बाबाको परिचय दिनु, कति ठूलो कारोबार छ। दुनियाँ कति ठूलो छ। धेरै धर्म, धेरै खण्ड छन्। सत्ययुगमा एकै धर्म हुन्छ फेरि वृद्धि हुन्छ। यो पनि बुझेका छौ- प्रजापिता ब्रह्माद्वारा नै ब्राह्मण पैदा हुन्छन्। ब्राह्मण वर्ण पनि देखाउँदैनन् र पैदा गर्नेवाला पनि देखाउँदैनन्, त्यसैले यो बुझाउनु पर्छ। कौरव र पाण्डव देखाउँछन्। तिमी हौ ब्राह्मण। प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारीहरू छन् त्यसैले प्रजापिता अवश्य चाहिन्छ, जसबाट भिन्न-भिन्न वंश पैदा हुन्छन्। देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र देखाउँछन्। बाँकी संगमयुगी ब्राह्मणलाई गुम गरिदिएका छन्। गायन पनि गर्छन्- त्रिमूर्ति ब्रह्मा तर त्रिमूर्ति ब्रह्माको अर्थ निस्कदैन। उनलाई दिनेवाला को त? तिमीले बुझेका छौ- निराकार बाबाले ब्रह्मा मुखद्वारा बसेर सम्झाउनु भएको छ। ब्रह्माको मुख कमलद्वारा बच्चाहरू पैदा हुन्छन्। जब तिमीलाई सुनाउँछु, ब्रह्माले पनि सुन्छन्। तिमी नभएको भए शिवबाबाले के गर्नुहुन्छ? एक जनालाई मात्रै त सुनाउनु हुन्न। शास्त्रहरूमा एक अर्जुनको नाम लेखिदिएका छन्। त्यसैले जुन समय जो प्वाइन्ट निस्कन्छ, त्यतिबेला त्यसै समयमा लाग्नु पर्छ। तिमीलाई हर कुरा धेरै स्पष्ट गरेर सम्झाइन्छ। तर योगमा रहून्, पावन बनून्- यसमा मेहनत छ। विष छोडून्, कति मेहनत छ। विषमा नै झगडा हुन्छ। त्यसैले बच्चाहरूले सेवामा यो अटेन्शन दिनु पर्छ, पढेर पढाउनु छ। यस सेवामा नै कल्याण छ। फिक्क रहनुपर्छ। जो नयाँ आउँछन्, उनीहरू सँग फाराम भराउनेवाला धेरै तीक्ष्ण हुनुपर्छ। फाराम भराउने समयमा यो पनि सोध- तपाईंले साधना गर्नुहुन्छ? मुक्तिधाम जान चाहनुहुन्छ नि। मुक्तिधामको मालिक त एकै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा नै आएर पावन बनाउनु हुन्छ। यो स्नान आदि त यहाँ भारत खण्डमा नै गर्छन्, अरू धर्ममा गर्दैनन्। तिनीहरूले फेरि आफ्नो धर्म स्थापकको अगाडि टाउको टेक्छन्, फूल चढाउँछन्। महिमा गाउँछन्। उनीहरूलाई यो त थाहा नै छैन- पतित-पावन एकै बाबा हुनुहुन्छ। अब क्रिसमसमा क्राइस्टको कति मनाउँछन्। फेरि पनि गड फादरलाई याद गर्छन्, भन्छन् ओ गड फादर, उहाँलाई पुकार्छन्। उनीहरूलाई पनि (क्रिश्चियनहरूलाई) यो ज्ञान मिल्छ। बाबाले त भनिरहनु हुन्छ- चित्र बनाउँदा बेलायतमा पनि पठाइदेऊ। बेहद सृष्टिको कल्याणको लागि बुद्धि चल्नुपर्छ। बाबाको बुद्धि चलिरहन्छ। यी चित्रहरूको

कदर धेरै कमलाई छ। बाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा यो बनाउन लगाउनु भएको हो। कति सम्मान हुनुपर्छ, यसद्वारा त धेरै राम्रो फस्टक्लास सेवा हुन्छ। ड्रामा अनुसार कोही निस्कन्छन्, जसले चित्र आदि बनाउँछन्। पछि गएर यस्ता बुद्धिवान बच्चाहरू निस्कने छन्, जसले सेवामा नयाँ-नयाँ खोज गरिरहन्छन्, जसलाई देखेर नै दिल खुशी हुन्छ। अंग्रेजी त सबैतिर फैलिइएको छ, भाषाहरू कति धेरै छन्। सबै देशमा अंग्रेजी बुझ्ने अवश्य हुन्छन् त्यसैले बाबा पनि अंग्रेजी र हिन्दीलाई लिनु हुन्छ। आखिर सबै भाषाहरूमा निस्कन्छन्। कसैलाई पनि बुझाउन धेरै सहज छ। तर देखिन्छ— कसैको बुद्धिमा बस्दैन भने उसले के काम गर्छ! धन छ तर दान गर्दैनन् भने उनलाई कञ्जुस भनिन्छ। एक कानले सुन्छन्, अर्कोबाट निकालिदिन्छन्। हर एकलाई आफ्नो उन्नतिको ख्याल अवश्य हुनुपर्छ। संगको रंगमा आउनु हुँदैन। सेवामा बिजी रहनु पर्छ, नत्र धेरै घाटा पर्छ। आफ्नो उन्नतिको लागि कोसिस अवश्य गर्नुपर्छ। बाबा म गएर धेरैलाई आफू समान बनाउने सेवा गर्छु, यस्तो-यस्तो ख्याल आउन पर्छ। यसलाई भनिन्छ सतोप्रधान बुद्धि। तमोप्रधान बुद्धि हुनेले न आफ्नो, न अरूको ख्याल गर्छन्, उनलाई बेसमझ भनिन्छ। सतोप्रधान बुद्धिवाला समझदार हुन्छन्। हिसाब-किताब पनि कुनै-कुनैको धेरै कडा रहन्छ। बुझेर पनि फँसेका छन्। यस समय त रात-दिन सेवामा लागि रहनु पर्छ। स्वयंको नै कमाई हुन्छ। मलाई बाबासँग पूरा वर्सा लिनु छ। नत्र कल्प-कल्पको लागि घाटा पर्छ। पहिले आफ्नो कल्याण गर, तब अरूको पनि गर्न सक्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानधन दान गर्न कञ्जुस बन्नु हुँदैन। आफ्नो र अरूको उन्नतिको लागि युक्तिहरू निकाल्नु पर्छ।
- २) मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ। सेवा र पढाइमा पूरा अटेन्शन दिनु छ। कडा हिसाब-किताबलाई योगबलद्वारा चुक्ता गर्नु छ।

वरदानः— साथीको साथद्वारा सदा मनोरञ्जनको अनुभव गर्ने कम्बाइन्ड रूपधारी भव

जब एक्लोपनको अनुभव हुन्छ, त्यतिबेला बिन्दु रूपलाई याद नगर। यसमा मुश्किल हुन्छ, बोर लाग्छ। त्यतिबेला आफ्नो रमाइलो अनुभवहरूको कहानीलाई स्मृतिमा ल्याऊ, आफ्नो स्वमानको, प्राप्तिहरूको लिस्ट सामुन्ने ल्याऊ। केवल दिमागले याद नगर, दिल देखि साथीको साथमा कम्बाइन्ड बनेर सर्व सम्बन्धहरूको स्नेहको रस अनुभव गर— यही मनमनाभव हो र यो मनमनाभव हुनु नै मनोरञ्जन हो।

स्लोगनः— बाबाको श्रीमत अनुसार ‘हुन्छ हजुर’ भनिरह्यौ भने सर्वशक्तिको अधिकार मिल्छ।